

HET ATLANTISCHE TREKROUTE INITIATIEF voor WADVOGELS

EEN TERUGBLIK OP HET ATLANTISCHE TREKROUTE INITIATIEF voor WADVOGELS & VOLGENDE STAPPEN

Samenvatting

Het Atlantische Trekroute Initiatief voor Wadvogels is het hoogtepunt van een driejarig samenwerkingsverband van meerdere partners langs de gehele Atlantische trekroute. Aangevoerd door de USFWS om, in eerste instantie, dalingen in wadvogel populaties aan te pakken, is het initiatief uiteindelijk uitgegroeid tot een omarming van het behoud van de volledige levenscyclus van wadvogels en vertegenwoordigt het een volledig pakket van strategieën en maatregelen ter bescherming van vijftien wadvogels van de Atlantische Trekroute, maar ook van andere soorten die gebruik maken van hetzelfde biotoop.

De algemene doelstelling van het Atlantische Trekroute Initiatief voor Wadvogels is om de populaties van doelsoorten te verhogen met 10% in 2025.

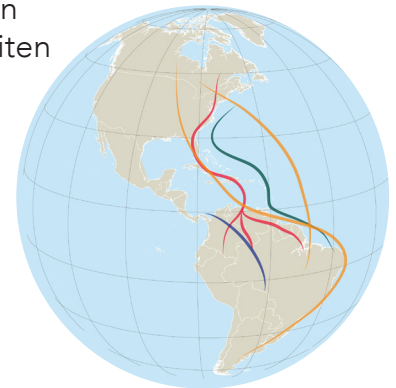
WADVOGEL ACHTERUITGANG

Wadvogels trekken elk jaar duizenden kilometers van de toendra in het noordpoolgebied naar de winderige stranden van Tierra del Fuego in het zuidelijk halfrond. De meerderheid van deze wadvogels die broeden in Alaska en Canada brengen hun winters door in Zuid-Amerikaanse en Caribische landen. De heen en terug tocht vereist een tal van vluchten tussen twee of meer stopplaatsen die een schakel vormen tussen het broed en overwinteringsgebied. Het beschermen van al deze schakels langs de trekroute is een essentieel onderdeel van wadvogelbescherming. De degradatie van slechts één zo'n gebied kan een ingrijpende en catastrofale impact hebben op een soort, zoals is waargenomen bij de dramatische daling van Degenkrabben in Delaware Bay - de belangrijkste voedselbron van Kanoetstrandlopers.

Wadvogels zijn kwetsbaar voor vele bedreigingen langs de gehele trekroute. Deze bedreigingen worden vergroot door een combinatie van hun voorkeur van broedbiotoop (een verscheidenheid aan arctische en kustgebieden), levenscyclus strategieën -lage reproductie, lange afstand trek- en demografie (kleine populaties).

BEHEER MET AANPAK OP TREKROUTE NIVEAU

Effectieve bescherming van trekvogels vereist actie buiten politieke grenzen om; het vereist een brede aanpak om de bedreigingen waar wadvogels mee worden geconfronteerd langs hun gehele trekroute te kunnen verminderen.

Een plan van aanpak op het niveau van trekroutes draagt bij aan het coördineren van onderzoek, natuurbehoud en beheer buiten politieke grenzen om en versterkt de middelen om natuurbehoud op een efficiënte manier uit te voeren. De uitvoering van het behoud tijdens de volledige levenscyclus, en over grote geografische en culturele landschappen, vereist een langlopende visie en een duurzame inspanning. Deze aanpak is onze beste kans om de ernstige populatie dalingen van vele wadvogelsoorten, waar we getuige van zijn, te kunnen keren.

DOELSOORTEN

Vijftien wadvogel doelsoorten werden geselecteerd die een breed scala aan regionale ecologieën en biotopen vertegenwoordigen. Ook dienen zij als vertegenwoordigers van andere soorten die vergelijkbare behoeften van natuurbehoud hebben, waardoor het plannen van natuurbehoud efficiënter en eenvoudiger kan worden uitgevoerd.

De doelsoorten zijn:

Amerikaanse Goudplevier
Amerikaanse Scholekster
Grote Geelpootruiter
Kleine Geelpootruiter
Marmgrutto
Dwergplevier
Paarse Strandloper
Kanoet
Grauwe Franjepoot
Steenloper
Drieteenstrandloper
Grijze Strandloper
Amerikaanse strandplevier
Regenwulp
Dikbekplevier

Dwergplevier. Jim Fenton

BEDREIGINGEN

Tijdens de trek worden wadvogels geconfronteerd met een groot aantal uitdagingen, die variëren van het vinden van voldoende voedsel voor brandstof tijdens het afleggen van de lange afstanden, het vermijden van predatoren, strijden om beperkt habitat, het aanpassen aan een veranderend klimaat en het ten prooi vallen van de plezierjacht en jacht voor levensonderhoud.

Onder de vele bedreigingen werden vier primaire menselijke bedreigingen geïdentificeerd als de belangrijkste bronnen betreffende de mortaliteit van wadvogels van de Atlantische trekroute: Het verlies en de verandering van leefgebieden, verstoring door de mens, jacht en predatie. Bedreigingen voor wadvogelleefgebieden zijn verder verfijnd om specifieke problemen aan te pakken inclusief residentiële en commerciële ontwikkeling, onverenigbaar beheer en inrichting van kustgebieden, en invasieve planten en ongewervelde dieren. Vanwege de affiniteit met kustgebieden, zijn de mogelijke gevolgen van de klimaatverandering gerangschikt als een zeer hoge stressfactor voor wadvogels.

GEOGRAFISCHE DOELGEBIEDEN

Een effectieve natuurbehoud strategie vereist de identificatie van de belangrijkste gebieden waar de werkzaamheden moeten worden op toegespitst. De geografische doelgebieden die in de strategie zijn opgenomen zijn geïdentificeerd door het overlappen van de verspreiding van elke individuele doelsoort met eerder geïdentificeerde plaatsen langs de Atlantische Trekroute die belangrijk zijn voor de doelsoorten en doellocaties. Deze doellocaties werden vervolgens samengevoegd in grotere gebieden ("Geografische doelgebieden"), langs de gehele trekroute, met soortgelijk biotopen en beschermingsproblemen.

- Het Oost Arctisch en Subarctisch gebied
- Het Boreaal gebied
- Maritiem Canada en Noordoostelijk VS
- De Mid-Atlantische Oceaan en Zuidooselijk VS
- Het Caribisch gebied
- Noordelijk Zuid-Amerika
- Zuidelijk Zuid-Amerika

De uitvoering van het plan: STRATEGIEËN OM BEDREIGINGEN AAN TE PAKKEN

Vijf strategieën werden geïdentificeerd om de vier voornaamste bedreigingen aan te pakken en het gebrek aan bovenvermelde kennis, deze zijn:

- Beschermen van leefgebied,
- Minimaliseren van predatie,
- Vermindering van menselijke verstoring,
- Vermindering van de jacht; en
- Vullen van de kenniskloof.

Voor elke strategie, zijn een of meer acties beschreven met bijbehorende Smart-doelstellinge.

Samen, zal de uitvoering van de strategieën, acties en doelstellingen leiden tot het bereiken van het algemene doel: het verhogen van de wadvogel populaties met 10% in 2025.

Arctische vogeltellingen. Manomet

RISICO'S NAAR SUCCES

Zeven belangrijke risico's voor het Atlantische Trekvogel plan voor Wadvogels werden beoordeeld, en, indien van toepassing, strategieën geïdentificeerd ter voorkoming of vermindering van deze risico's en opgenomen in het initiatief.

- *Risico's met betrekking tot Regelgeving*
- *Financiële risico's*
- *Milieu risico's*
- *Economische risico's*
- *Wetenschappelijke risico's*
- *Sociale risico's*
- *Institutionele risico's*

EVALUATIE VAN SUCCES

De uiteindelijke maatstaf voor het succes van het plan is een verhoging van de doelsoorten populaties. Echter, de wereldomspannende verspreiding die wadvogels zo kwetsbaar maken, maakt het ook moeilijk voor het monitoren. Deze uitdaging erkennend, zal het monitoren van de populaties plaatsvinden op verschillende niveaus om succes te garanderen.

Grauwe Franjepoot. Lynn Schmid

RECENTE PRESTATIES

- De inwerkingtreding van een aantal recente beleidswijzigingen die de jachtdruk op wadvogels in het Caribisch gebied en het noorden van Zuid-Amerika zal verminderen.
- Het handhaven van het Woodbourne Wadvogel Reservaat, een jachtvrij reservaat op Barbados, waar duizenden wadvogels jaarlijks passeren.
- Het in kaart brengen van de verspreiding en talrijkheid van wadvogels van hoge prioriteit in de Bahamas die geleid hebben tot de identificatie van nieuwe beschermde gebieden
- De eerste systematische telling van de Yukon Delta National Wildlife Refuge, een van de grootste arctische broedgebieden met een hoge dichtheid, werd voltooid.
- Vijf workshops werden gehouden om partners in het Caribisch gebied en Zuid-Amerika verder bij het plan te betrekken.
- Het gecoördineerde beheer van de Amerikaanse Scholekster (AMOY) heeft geleid tot een reproductief succes binnen het gehele verspreidingsgebied van de soort en heeft zelfs het doel van het populatie herstel overschreden. De inspanning van de partners en beheersaanpak zullen nu ook worden ingezet voor andere strand nestelende wadvogels.

FINANCIERINGSBEHOEFTE

Het initiatief is gebaseerd op de aanname dat er gedurende een periode van 10 jaar voldoende financiële middelen kunnen worden gegenereerd. De verwachting is dat de fondsen die in de projecten worden geïnvesteerd zullen resulteren in een voorzichtige toename van 10-15% van de populaties van de 15 doelsoorten van de Atlantische Trekroute.

De geslaagde implementatie van het bedrijfsplan kan alleen verzekerd worden met een gezamenlijke inspanning om financiering van de volgende bronnen te verkrijgen:

- Federale en deelstaatregeringen
- Multilaterale en bilaterale instanties
- Stichtingen
- Individuen

Tien-Jaar Budget	
Actie	UV Dollars (in Miljoenen)
Beheren en bescherming van cruciaal leefgebied	
(a) Commerciële en residentiële ontwikkeling	21.4
(b) Onverenigbaar beheer en inrichting van kustgebieden	4.7
(c) Onverenigbaar Beheer van Natuurlijke grondstoffen	8.06
(d) Beheer uitheemse soorten	3.3
Minimaliseren van predatie impacts	10.94
Verminderen van menselijke verstoring	30.56
Vermindering van de jachtdruk	3.45
Vullen van de kenniskloof	7.93
TOTAL	90.38